

[Rønholt]

»Men hvad skyldes skovens hastige forsvinden så? I perioden 1970-1990 er der hvert år forsvundet over 100.000 ha skov. 100.000 ha smuk, uerstattelig regnskov er gået op i røg hvert eneste år – og det fortsætter, indtil den sidste stump af lavlandsregnskoven er borte.

Hvorfor? Jo – og det er derfor, jeg er rystet – det hele sker i *landbrugsudviklingens* hellige navn.

Dette er truslen mod regnskoven: Landbrugsudviklingen – ikke tømmerhugst.«

Det strider endvidere mod de internationale GATT-regler.

Jeg vil gerne én gang til sige, at jeg tror, der er behov for bistand til og uddannelse af disse grupper af mennesker, som skal forstå at få et ernæringsgrundlag og et indtjeningsgrundlag, uden at det har nogen negativ sideeffekt.

Og så skal jeg i øvrigt blot henvise til den afvisning, som miljøministeren kom med. Det må endelig ikke misforstås, for jeg vil gerne gentage, som jeg startede med at sige, at det ikke er intentionerne, det er ikke målene, vi er uenige i. Det er midlerne.

Hanne Severinsen (V):

Også i Venstre deler vi bekymringen for, hvad der sker med vore regnskove. Det betyder jo meget for hele verdens udvikling, når vi ved, hvor vigtigt det kan blive at få stoppet den udvikling, så det ikke går galt. Så hvad angår intentionerne, er der sådan set ikke nogen uenighed.

Jeg kan helt tilslutte mig alt, hvad miljøministeren er kommet med af indvendinger. Jeg synes, vi fik en meget grundig gennemgang af, hvilke vanskeligheder der er ved at gøre det på den måde. Boykot virker modsat. Det betyder, at prisen på regnskovstræer falder, og da skoven alligevel bliver ryddet, betyder det altså bare, at den bliver brændt af.

Det er jo rigtigt, som hr. Rønholt sagde lige før. Det er landbrugsudviklingen, der først og fremmest er problemet, og det er så den, vi skal angribe, ved at prøve at finde en bæredygtig udvikling for de ulande.

Her er vi så ovre i hele ulandsbistanden, hvor jeg tror, det er utrolig vigtigt, at vi får ulandene som medspillere. Brasilien har eksempelvis fået en miljøminister, som er meget optaget af de problemer, og hvor man netop nu fra Brasiliens side kommer med andre signaler, end man tid-

ligere har gjort. Det er sådan nogle tendenser, vi skal gøre vores yderste for at støtte i vores ulandsbistandspolitik.

Jeg mener også, vi skal arbejde videre i alle de internationale fora, vi overhovedet kan, for at få vedtaget konventioner, der beskytter regnskoven. Vi skal dog passe på, at vi ikke er for farisæiske i vores forhold til ulandene på det punkt, for vi har jo også ryddet mange skove, dengang vi havde vores landbrugsudvikling.

Der skal en grundig dialog med ulandene til, og så skal vi prøve at se på de underliggende årsager til, at det går, som det går i disse år, og se, hvad vi kan gøre for at stoppe den udvikling. Så jeg er helt enig med miljøministeren: Det gælder om at finde den rigtige internationale strategi. Vi skal ikke sætte os uden for indflydelse ved bare at lave sådan en hovsalovgivning.

Det andet forslag, om oprindelsescertifikat, kan jeg selvfølgelig godt se der kan være noget i, men som også miljøministeren har redegjort for det, kan der blive problemer både med EF-regler og med GATT-regler. Det synes jeg i hvert fald vi skal se nærmere på, men det kan vi jo gøre i udvalget.

Gade (SF):

I SF ser vi det som positivt, at vi får en diskussion i Folketinget om anvendelse af regnskovstræ her i landet og dermed en diskussion om hele spørgsmålet om bæredygtigt skovbrug i forbindelse med regnskov.

Vi mener godt, forslaget kan bruges som udgangspunkt for en sådan grundig vurdering. Mulighederne skal undersøges for at opstille en samlet politik for regnskovens bevarelse: støtte til bæredygtig hugst i regnskoven og dertil knyttede foranstaltninger af politisk og økonomisk art, så det bliver muligt for ulandene, som det drejer sig om, at gennemføre en sådan politik.

I sidste samling stillede SF en forespørgsel om EF's politik på dette område. Den bortfaldt, idet valget kom imellem. Jeg vil godt her fremhæve, at jeg savner en ordentlig politik fra EF's side. EF har erklæret, at man vil gøre noget ved løsningen af disse problemer, men i praksis er EF's politik i høj grad den modsatte. EF's handelspolitik er med til at gøre det svært for disse lande at sælge deres varer. Jo mere forarbejdede trævarerne er, jo højere told bliver